

Sorgeix el Montilla autèntic

JOSEP PERNAU

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 27.10.06

Mas es va equivocar en el diagnòstic. Va dir que hauria de competir amb **Zapatero** disfressat de **Montilla**, perquè l'autèntic competidor havia desaparegut. El convergent va caure en la seva pròpia trampa. Va voler fer una frase corrosiva i se li ha girat en contra. En el 10è dia de campanya, ha aparegut el **Montilla** autèntic, l'insubstituïble, el que recupera el llenguatge del company i la companya pencaires, i el que ha de fer reviure jornades de lluita i mobilització.

El factor sorpresa és molt important en les campanyes. Quan es donava per extingit l'obrerisme i l'esperit de classe, apareixen amb força. Els de la meva edat l'hi hem d'agrair. Ens ha fet tornar a uns anys que han quedat molt enrere. ¿Quant feia que no sentíem parlar de "suar la samarreta", si no era per referir-se a l'esforç que se li exigeix al futbolista? Al candidat del PSC no se l'havia empassat la terra. Preparava un retorn a l'autenticitat. Els canvis socials ens han conduït a l'uniformisme. Tots els candidats semblen tallats pel mateix patró. No ha d'estranyar que la participació sigui més baixa cada vegada. Perquè el company i la companya tornin a la cita de les urnes, **Montilla** s'hi acosta, orgullós de la immigració, si bé amb la vocació de **Companys** de ser "el president dels treballadors".

Des d'ahir, el cinturó industrial de Barcelona torna a tenyir-se de vermell. Amb uns quants capellans obrers quedaria perfecte. Fins i tot Cornellà és més el Cornellà dels temps de l'assemblea i la reivindicació. Suposo que un estudi deu haver demostrat que la ciutadania ho vol així. Algun sociòleg pot haver descobert senyals que la domesticació obrera arriba al final. A aquestes altures de la campanya sorgeix un element que obligarà **Mas** a canviar el xip. Portava posat el de l'interclassisme i en unes hores s'ha de posar el de la patronal. Ara prometen ser eleccions de veritat. La pugna pot ser apassionant.